

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XLIIII. Deus auribus nostris audiuimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

superiore. Ac fieri potest, quod in exilio cum ab urbe & templo abesset propter Absolona, hi Psalmi a Dauide decantati sunt.

Proxima quam series hanc rem quoque tractat eandem,
Vix etiam uerbis dissona, Musa breuis.
Optat adire domum Domini duce lumine uerbi,
Quo bene solari pectora mæsta queant.

Precatio.

Asere me, caussamque meam rege, maxime diuum,
Quæ sine te nullum pondus habere potest.

Eripe me uitamque meam de gente prophana,
Longe abeat quisquis nomina fraudis amat.

Robore tu siquidem, tu me uirtutibus auges,

Cur, quod uiuificas ipse, repellis opus?

Cur mea tabificus consumit pectora mæror,

Dum miserum tantis cladibus hostis agit?

Verbum uocat
lucem & ueri-
tatem quia con-
solatur & do-
cet.

Me tua uera fides, & lux purissima ducant

Ad sedem & montis culmina sancta tui.

Ingrediar, supplexque tuam prouoluar ad aram,

Læticiæ constans o Deus aura meæ.

Ingrediar laudesque tuas tua nomina dicam,

Arguta resonans carmina multa Lyra.

Quid luges, fractusque iaces anime optime quondam?

Quid mea conturbas pectora mille modis?

Consolatio.

Erigere ad Dominum qui te tibi reddet, ut illi

Quas iterum grates debeo lætus agam.

PSALMVS XLIIII.

Deus auribus nostris audiuius.

ARGUMENTVM.

Est

Est precatio Ecclesie contra furorem Tyrannorum persequentium eum, ad hunc enim modum citat hunc Psalmum Paulus Rom. VIII. Ac recte hodie oratur non tantum contra eos, qui uerbum oderunt & persequuntur, sed contra Turcam quoque. Initio habet commemorationem preteritarum liberationum, deinde subiicit querelam de dissimili sui temporis fortuna, ac orat, ut propter uerbi honorem uelit iuuare.

Totius hæc populi credentis iusta querela est,
Se nimis indigna conditione premi.

Spiritus aduersus carnem gemit æger, ab illa
Sæpe etiam sanctis esse pericla solent.

Vincenti erudiens canticum filiorum Corah.

Conditor omnipotens magni Deus arbiter æui,
Qui sine principio, qui sine fine manes:

Fama uetus nostras de te peruenit ad aures,

Quam nobis nostri præcinnuere patres.

Qualia ab antiquis patrâris facta diebus,
In quibus ipsorum cognita uita fuit.

Tu pater eiectis stabilisti Gentibus ipsos,

Vertisti ualida barbara regna manu.

Nam si nec gladio patriam peperere cruento,

Laus nec in ipsorum uiribus ulla fuit.

Quin potius tua dextra potens, tua maxima uirtus

Hoc dedit, hinc illis gloria parta fuit.

Victores uenere tui sub lumine uultus,

Namque oculis illi complacuerunt tuis.

G

Tu

Narratio in qua commemorat beneficia Dei ueteribus temporibus edita, facit autem id duplicem ob causam, ut & adorandum sit fortior, & magis urgeat Deum.

Tu siquidem Rex ille Deus quo dante salutem;

Accipiunt Gentes quas Iacobus habet.

Hæc tua beneficia nos quæ in
similem spem
uocant.

Te duce deuictos bello delebimus hostes,

Sub pedibus nostris, castra inimica cadent.

Per tua sternemus numerosa nomina Gentes,

Quæ sese audebunt opposuisse tibi.

Nulla meo siquidem mihi spes affulfit ab arcu,

Nec gladio tanquam uindice tutus eram.

Quin potius duce te nostros superauimus hostes,

Quos pndet inuictas non habuisse manus.

Ergo tuas omni peragemus tempore laudes,

Quæ te non celebret non erit ulla dies.

Narratiõni sub
ijcit querelam
sed nihil tale
nobiscum facis.

Cur tamen abiectos nunc deseris optime uindex?

Sic nostri in dubijs immemor esse potes?

Non uires iterum præstas, non robur in hostem,

Prælia nostra tuæ deseruere manus.

Commemorat
præsentem cala
mitates.

Terga coëgisti sæuo dare turpiter hosti,

Qualibus heu facti præda pudenda sumus,

Mactandis similes ouibus nos esse uolebas,

Ludibrio sparsos Gentibus esse iubes.

Hoc est, Gentes
non uicissim
dant poenas suæ
crudelitatis.

Indignis uenum nulla pro merce dedisti,

Actio de nobis nulla parata fuit.

* Ludibrio nos omnis habet uicinia turpi,

Proxima Gens in nos probra nefanda iacet.

*
Aspergit semi
na argumento
rum orationi
secuturæ accõ
moda.

Nostra profanata subsannant nomina Gentes,

Per populos facti fabula fæda sumus.

Turba sumus populis ignominiosa propinquis,

Nostra uerecundus contegit ora pudor.

Propterea quod probra serunt et iurgia miscent,

Vindictam è nobis qui sibi cunq; petunt.

Cuncta

Cuncta hæc perpetimur, nec te obliuiscimur unquã,
 Nec tua de nobis fœdera crimen habent.
 Non est uersa retro nostri meditatio cordis,
 Nec nisi quam dederas, nouimus ire uia.
 In loca contritos repulisti fœda draconum,
 Luce carens nostrum circuit umbra caput.
 Si nos ulla Dei caperent obliuia nostri,
 Demus & externo thura precesq; Deo.
 Num Deus inquirat super hoc & puniat ausos,
 Omnia qui nostri cordis operta uidet?
 Aerumnas siquidem patimur te propter atroces,
 Cladibus asiduis tradita turba sumus.
 Sicut oues crudi quas ad conseptra macelli,
 Carnificis mactat sanguinolenta manus.
 Quin exurge pater, quin expergiscere tandem,
 Cur ceu perpetua stertere nocte uoles?
 Perpetuo ne nos affligi hostilibus armis,
 Nec miseris pressos cladibus esse sine.
 Cur faciem auertis? quid adhuc tua lumina condis?
 Nec te tristitiæ, nec mala nostra mouent?
 Nostra quidem depressa animæ uis languida marcet,
 Mersaq; ceu fœdo puluere uita iacet.
 Surge fer auxilium deiectis, assere uictos,
 Si quod es, id uere diceris esse, pius.

PSALMVS XLV.

Erucltauit cor meum uerbum bonũ.

ARGUMENTVM.

Est prophetia de Regno Christi, quem pingit tanquam sponsum habentem spon-

G 2 sam

Amplificatio
indignitatis, re-
tinemus cultũ
& uerbum tu-
um, & tamẽ nõ
adiuuas nos.

Propter te o-
cidimur tota
die.

Precatio.